

IV. BELANGRIJKSTE BERICHTEN.

	Bladz.
Kongresz für Logopädie	59, 67
Gegevens omtrent scholen voor zwakzinnigen in Nederland naar de toestand op 1 Jan. '24	66
Spreekonderwijs	119
Werkinrichting voor zwakzinnigen te Dordrecht	121
Tentoonstelling van vrij kinderwerk	129
Bond van R. K. leerkrachten bij het B. L. O.	137
Het Koninklijk Besluit	140
Congres voor het onderwijs aan de niet-leerplichtige jeugd	155
Dr. Mr. Willem van den Bergh-Stichting te Noordwijk	168
Schooltoezicht	185
Het Israëlitiese doofstommen instituut te Weenen	186
Ver. t. bev. v. h. Chr. Onderwijs aan achterl. en zenuwzwakke kinderen	188

V. ONZE KOLONIE.

Onze Kolonie. P. Linthorst	17
De vacantie-kolonie voor zwakzinnigen als Medisch-Pædagogisch Instituut.	
Dr. A. v. Voorthuijsen	18
Zonneoord. J. B. Fels	20
Mijn eerste bezoek. Dr. G. B. v. Leeuwen	23
Uit Dordrecht. A. H. D. Wepster	25
De eerste winter op eigen terrein. Mej. C. Sauer	27
Nog één wensch. J. B. Fels	28
Bij de opening van Zonneoord. A. Willeboer	30
Het nieuwe tehuis. L. Broekhuizen	31
Terugkomst uit de kolonie. C. Leeftang	33
Onze Kolonie. G. C. Broekhuijsen	34
School en Kolonie. J. Bakker	37
Verslag opening koloniehuis	88
Kolonieberichten	16, 60, 74, 107, 122, 129, 156, 172, 185, 201

VI. ONS MUSEUM.

Ons museum	184, 203
------------	----------

VII. BENOEMINGEN EN ONTSLAG.

Opgaven	59, 73, 90, 107, 156, 172 204
---------	-------------------------------

TIJDSCHRIFT

VOOR

BUITENGEWOON ONDERWIJS.

Orgaan van de Vereeniging van Onderwijzers en Artsen,
werkzaam aan Inrichtingen voor Onderwijs aan achter-
— lijke en zenuwzwakke Kinderen. —

Verschijnt maandelijks. Abonnementsprijs f 4.— per jaargang.

Redactie: P. H. SCHREUDER, G. J. VOS, Dr. E. DE VRIES.

Redactie-Adres:

P. H. SCHREUDER,
Irisplein 1 — Den Haag.

Administratie-Adres:

N.V. UITGEVERS-MIJ. HAGA
DEN HAAG - Giro No. 32990.

INHOUD: Studie en Intuïtie. — De verdeeling van het jaar. — De school van Kingma. — Instituut tot onderwijs van Blinden te Amsterdam. — Hoofdbestuur. — Rekenboekjes. — Onderwijs aan de niet-leerplichtige jeugd. — Rapport inzake rijpere jeugd. — Berichten. — Vereeniging tot bevordering van Elementaire Verstandsoefeningen. — Onze Kolonie.

Studie en Intuïtie.

Ieder beroep brengt zijn eigenaardige moeilijkheden mee. Ook dat van onderwijzer. Dank zij het levende en bewegende, dus het telkens veranderende materiaal waarmee een onderwijzer moet werken, komt hij dagelijks voor nieuwe moeilijkheden te staan, waarbij hij oogenblikkelijk zijn middelen ter behandeling moet kiezen. Wachten tot hij rustig de motieven heeft nagegaan waarom een leerling zus of zoo heeft gehandeld, wachten tot hij rijpelijk heeft overwogen, wat de vermoedelijke gevolgen van een zekere straf of van een belooning zullen zijn, zal slechts in zeer zeldzame gevallen mogelijk zijn. Oogenblikkelijk reageeren is vrijwel altijd geboden. Vandaar dat de intuïtie in ons onderwijzers-corps in hooge eere wordt gehouden. „Hij is een geboren onderwijzer” wil toch alleen zeggen, dat iemand intuïtief bijna altijd zóó handelt tegenover zijn leerlingen, dat de uitkomst dier handelingen goed blijkt te zijn.

Dr. Hamakers zegt in een artikel „Het middel”:

„Naast de kennis der oorzaken was ook de intuïtie steeds een rijke bron voor het vinden van behandelingsmiddelen en zal dat zeker steeds blijven. Maar dit is een bron, die

men niet willekeurig kan doen vloeien. De intuïtie treedt gewoonlijk pas in werking, haar resultaat wordt gewoonlijk althans waarneembaar, op het oogenblik dat gehandeld moet worden en dus mede onder den onmiddellijken invloed van de omstandigheden, die handelen noodzakelijk maken. Zij kan ons daarom van te voren nauwelijks helpen om middelen te ontwerpen. Wel echter kan de handelwijze, die zij ons in een bepaald geval ingaf, blijken een zoo goed middel te zijn, dat wij er ook voor het vervolg rijker door geworden zijn. Maar 't zal toch niet blijvend in ons arsenaal kunnen worden opgenomen en in theoretische uiteenzettingen worden aanbevolen, voor men de beteekenis er van heeft gevonden en met name heeft kunnen vaststellen, welke oorzaken van de kwaal het heeft weggenomen, of welke oorzaken voor 't onderdrukken der kwaal het heeft ingevoerd. Dan pas zal het mogelijk zijn het middel meer in het algemeen aan te bevelen met vermelding van de omstandigheden waaronder en de oorzaken waartegen het vooral nuttig kan zijn."

Naar zijn meening, die ik tenvolle onderschrijf, zal slechts de leerkracht, die zich na zijn intuïtief handelen rekenschap geeft van de oorzaken en gevolgen, waardoor dit handelen in uitkomst goed bleek te zijn, als leerkracht toenemen in ervaring.

Vandaar dat we dit handelen bij intuïtie ondersteunen, gemakkelijker en juister kunnen maken door studie.

Verscheidenen onzer schatten de vakstudie niet zoo hoog als in andere beroepen gewoonte is. „Wat heb ik eraan in mijn practisch schoolleven? Zoolang die studie me niet de weg aangeeft om de middelen te vinden, hoe ik in bepaalde gevallen moet handelen, op welke wijze ik op de verschijnselen bij de kinderen moet reageeren, heeft ook die studie voor mijn werk in de klasse geen waarde." Dit is de redeneering, die vele leerkrachten uitspreken, zoodra de kwestie van vakstudie wordt aangeroerd.

Ook in dit tijdschrift werd reeds meermalen betoogd, dat door die vakstudie toch het inzicht in het karakter der leerlingen, in hun afwijkingen, in hun utingsverschijnselen wordt versterkt en dit niet anders dan goede invloed op het klaswerk kan uitoefenen.

Het aangehaalde artikel vervolgt:

„Den practischen opvoeders kan onderweg" (d.w.z. als hij zijn intuïtief middel in oorzaak een gevolg bestudeert) „een troostende overweging worden medegegeven, n.l. dat ze stellig bemerken zullen, dat het dieper inzicht, dat zij

aldus werkende verkrijgen, hun intuïtie voeden zal en betrouwbaarder maken en dat dit, lang voor een wetenschappelijke opvoedkunde hen in theorie geheel betrouwbare middelen aan de hand kan doen, hen in groote mate zal helpen om onder verschillende omstandigheden juist te handelen en den goeden weg in te slaan. Zij die, volkomen terecht, overtuigd zijn van de groote waarde en van de onmisbaarheid der intuïtie als leidsvrouw in ons leven, bedenken veelal te weinig, dat verdieping in de problemen die de practijk des levens hun ter beantwoording voorlegt en gedachtenwisseling daarover met anderen, die over analoge ervaring beschikken, niet alleen aan de meer abstracte theorie, doch ook en in niet geringere mate aan de betrouwbaarheid van hun intuïtie ten goede komt."

Wellicht, dat deze beschouwingen van den redacteur van Ervarings-Opvoedkunde weer moed geven aan hen, die wegens gebrek aan direct waarneembare gevolgen hunner studie hun theorie hebben laten rusten.

P. H. S.

De verdeeling van 't jaar.

Zooals de verslaggever schreef over de Afdeelings-vergadering, hield ik daar een causerie over een door mij geteekende plaat, welke ik op de school gebruik voor 't aanleeren van de verdeeling van 't jaar, en vroeg dien verslaggever er niet te veel van te vertellen, daar ik er iets over wilde schrijven in ons tijdschrift. 't Welk ik bij deze doe.

De plaat heeft een afmeting van 1 M. in diameter. In den binnensten kring zijn alleen afgebeeld 4 kleuren, wit voor den Winter, lichtgroen voor de Lente, donkergroen voor den Zomer, bruin voor den Herfst. De kleine cirkeltjes met de teekens van den dierenriem, dienen alleen voor vulling van het vlak; misschien komen ze later nog ter sprake.

De volgende ring stelt in 4 platen voor Winter, Lente, Zomer, Herfst.

De Winter is een sneeuw- en ijslandschap, waar jongens in sneeuwballen, en in een paardenslede St. Nicolaas en Zwarte Piet aanglijden.

De Lente is een landschap waar veel gras en bloemen op in 't oog springen en een bloeiende boom de aandacht vraagt.

De Zomer geeft ons een tafereel uit den graanoogst.

De Herfst een landschap in kleuren van stervend groen tot bruin.